

[Sønderby]

Men det, der kommer debatten ved, er i hvert fald, hvordan reaktionen er ude omkring. Jeg har været i vestjyske sogne og også andre steder, hvor hr. Poulsgaards udtalelser ikke er faldet i god jord.

Jeg tror ikke, at hr. Poulsgaard har ret, hvis han tror, at en debat og en folkeafstemning om det nordiske samarbejde ville falde ud til hr. Poulsgaards fordel. Så ville der ikke være så mange medlemmer af Nordisk Råd eller af Foreningen Norden; så ville der ikke være så mange Nordplusrejser; så ville der ikke være alt det, som interesserer folk ude omkring.

Jeg tror – og det har været Venstres synspunkt hele tiden – at det nordiske er en del af hverdagen, men i samarbejde med EF. Og jeg tror, som jeg har sagt flere gange for flere år siden, at det nordiske fællesskab er en af de ting, der kan være med til at påvirke De Europæiske Fællesskaber i den retning, vi ønsker.

Det er derfor, jeg siger, at 20-25 millioner tæller mere end 5 millioner. Der kan vi lære af Beneluxlandene.

Jeg tror ikke, at hr. Poulsgaards folkeafstemning vil få nogen effekt. Selv om hr. Poulsgaard rejste hele Danmark rundt og påvirkede – ikke kun i den kreds, hvor hr. Poulsgaard kan blive kandidat – så tror jeg ikke, at en sådan folkeafstemning ville give det resultat. Der er heldigvis andre ting i det nordiske samarbejde end de floskler, vi har hørt her i dag fra hr. Poulsgaard.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Der er nogle der påstår, at vi er et demokrati. Demokrati betyder efter nogles mening, at hvis man bliver valgt ind i en forsamling, så skal man absolut gå ind for dens ideer og tanker. Jeg har siddet i et amtsråd, og dér var det præcis det samme: Jeg vil have amterne nedlagt. Jamen hvorfor stiller du så op, siger de? Hvis det kun var tilhængere af amterne, der skulle sidde der, så kom der aldrig en debat i gang.

Jeg gik også ind i det nordiske arbejde med det klare formål at finde ud af, hvad det er for noget, men også med det helt klare sigte, at Nordisk Råd skulle nedlægges.

Så kommer fru Lilli Gyldenkilde og siger: År efter år. Ja, jeg har siddet der i tre år. Og så siger fru Lilli Gyldenkilde: Så kom dog med nogle forslag. Jeg er kommet med forslag om direkte valg til Nordisk Råd. Er det ikke et forslag, der er til at tage og føle på?

Og så, fru Lilli Gyldenkilde: Vi kan godt få en lang debat og komme op at skændes, men det tjener intet formål. Fru Lilli Gyldenkilde siger, at det er de 87 parlamentarikere i Norden, der er skyld i den dér miljøhandlingsplan. Det tror jeg ikke en døjt på. Jeg tror, at ministerrådet kunnet have klaret det lige så godt.

Nej, sandheden er, fru Lilli Gyldenkilde, at siden vi har fået pasunion – ja, pasunion kan vi godt nævne, vi kan rejse frit i Norden – og de dér arbejdsmarkedsbestemmelser, så er der ikke sket det mindste på det nordiske område, der er værd at skrive hjem om. Så skal man prøve at finde noget andet at hænge sin hat på. Men der er ingenting at hænge sin hat på. Det nordiske samarbejde er simpelt hen en hygge- og selskabsforening.

Og til hr. Sønderby: Gå ud og spørg befolkningen om Nordisk Råd. Der er ikke én, der kan sige, hvad præsidenten hedder. Der er garanteret heller ikke én ud af hundrede, der kan sige, hvor mange medlemmer Nordisk Råd har. Det har så lidt interesse i befolkningen. Der er mindre interesse for det, end der er for amtsrådene.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg skal ikke bebrejde mine kolleger fra de andre partier, at de forsætter denne ørkesløse diskussion med hr. Poulsgaard, for jeg har selv somme tider deltaget i den. Jeg forstår, at man en gang imellem må have luft, men vi kan sådan set lige så godt holde op, for det bliver aldrig anderledes – medmindre det fantastiske skulle ske, at Fremskridtspartiet vedtog at sende en repræsentant til Nordisk Råd, som forstod, hvad der foregik.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er fantastisk at høre fru Lilli Gyldenkilde. Jeg ved ikke, om det er sådan almindelig udluftning, eller hvad det er.

Nu har vi først hørt ministeren rose den danske vandmiljøplan, uagtet jeg kunne påvise ved hjælp af vandmiljøinstitutterne, at i hele Norden er det umåleligt, hvad der sker.

Og dernæst kan vi høre, at disse 87, der samles og spiser en gang om året, skulle have haft den helt store indflydelse på miljøet. Uagtet det